

Sygn. akt I C 165/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: st. sekr. sąd. Milena Bartłomiejczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...)W.

przeciwko M. T.

o zapłatę:

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 165/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 grudnia 2017 roku skierowanym przeciwko M. T., powód (...) w W., reprezentowany przez fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 73.249,28 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Żądał także zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że nabył od pierwotnego wierzyciela wierzytelność względem pozwanego. Dochodzona kwota wynika z umowy bankowej, a składa się na nią niespłacona należność główna w wysokości 59.125,49 złotych oraz skapitalizowane odsetki umowne wraz ze skapitalizowanymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w kwocie 14.123,79 złotych.

/pozew k. 4-5/

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Ł. nakazał pozwanemu zapłatę na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozvem wraz odsetkami i kosztami procesu.

/nakaz k. 35/

Pozwany wniósł sprzeciw i zaskarżył nakaz w całości, wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że kwestionuje kwotę roszczenia, koszty zastępstwa i dowody na które powołuje się powód. Nadto podniósł, że wyciągi z ksiąg rachunkowych nie mają mocy dowodowej w postępowaniu cywilnym, a powód nie przedstawił dowodu na skuteczne zawiadomienie pozwanego o cesji.

/sprzeciw k. 38-39/

W odpowiedzi na sprzeciw powód popierał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

/pismo k. 45-46/

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 27 kwietnia 2012 roku pozwany zawarł z Bankiem (...) S.A. umowę o kredyt w rachunku bieżącym nr (...).

Na podstawie umowy Bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 90.000 złotych. Ustalono miesięczne okresy odsetkowe kończące się ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego. Pierwszy okres odsetkowy rozpoczął się w dniu podpisania umowy, a zakończył się w dniu 31 maja 2012 roku (par 3.03).

Z tytułu wykorzystania kredytu Kredytobiorca miał zapłacić Bankowi odsetki (par 3.04).

W przypadku niewywiązywania się Kredytobiorcy z terminowej spłaty kredytu, Kredytobiorca miała zapłacić Bankowi odsetki od kredytu przeterminowanego. Kredyt przeterminowany oprocentowany był według stawki zmiennej, odpowiadającej trzykrotnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Odsetki od kredytu przeterminowanego naliczane miały być według zasad określonych do naliczania odsetek od kredytu wykorzystanego. Niespłacona przez Kredytobiorcę w terminie należność Banku z tytułu kredytu lub odsetek, w dniu płatności stawała się wymagalna. Od tego dnia od niespłaconej kwoty kredytu naliczane jest oprocentowanie od kredytu przeterminowanego. Odsetki od kredytu przeterminowanego są niezwłocznie wymagalne (par 3.05).

Kredytobiorca zobowiązał się dokonać ostatecznej spłaty wykorzystanego kredytu do dnia 26 kwietnia 2013 roku (par 3.07).

W razie stwierdzenia przez Bank, że zagrożona jest terminowa spłata kredytu z powodu złego stanu majątkowego Kredytobiorcy bank mógł wypowiedzieć umowę w całości lub w części z zachowaniem trzydziestodniowego terminu wypowiedzenia (...) oraz żądać po upływie okresu wypowiedzenia niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi Bankowi za okres korzystania z kredytu (par 6.01)

/umowa k. 9-14/

W dniu 30 listopada 2016 roku powód zawarł z Bankiem (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności, na mocy której Bank zbył na zasadach i warunkach określonych w umowie i przepisach Kodeksu Cywilnego, a w szczególności art. 509 kc wierzytelności opisane w załączniku nr 4.

Z wyciągu elektronicznego załącznika do umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 listopada 2016 roku wynika, że wśród zbytych wierzytelności była wierzytelność względem pozwanego na kwotę 69.280,59 złotych wynikająca z umowy zawartej w dniu 27 kwietnia 2012 roku.

/umowa, pełnomocnictwa, wyciąg k. 15-22 odw/

W dniu 10 kwietnia 2017 roku (...) S.A. skierowała do powoda ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z ostrzeżeniem o zamiarze przekazania do biur informacji gospodarczej – informacji o zobowiązaniu dłużnika, która na dzień 10/04/2017 roku wynosiła 70.754,67 złotych i wynikała z umowy o kredyt w rachunku bieżącym z Bankiem (...).

Brak dowodu doręczenia wezwania.

/pismo k. 7-8/

W dniu 16 listopada 2017 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego na podstawie art. 194 ust 1 USTAWY O FUNDUSZACH INWESTYCYJNYCH I ZARZĄDZANIU ALTERNATYWNYMI FUNDUSZAMI INWESTYCYJNYMI z dnia 27 maja 2004 r. (Dz.U. Nr 146, poz. 1546 tj. z dnia 7 czerwca 2018 r. Dz.U. z 2018 r. poz. 1355), w którym oświadczone na podstawie ksiąg rachunkowych, że w dniu 30 listopada 2016 roku

na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności Bank (...) S.A we W. zbył na rzecz easyDEBT Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. wymagalną wierzytelność wobec M. T. z tytułu umowy bankowej. Według stanu na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 73.249,28 złotych, a składa się na nią niespłacona należność główna w wysokości 59.125,49 złotych oraz odsetki w kwocie 14.123,79 złotych

/wyciąg k. 6/

Powód jest wpisany do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy.

Powód udzielił (...) S.A. we W. pełnomocnictwa do działania w imieniu funduszu w zakresie procesu inwestycyjnego

/pełnomocnictwo k. 16 odw/

Pozwany jest emerytem, po potrąceniach komorniczych otrzymuje z tego tytułu kwotę 1.250 złotych . Leczy się na depresję od pewnego czasu.

/przesłuchanie powoda protokół skrócony wraz z elektronicznym k. 53-55/

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd poczynił na podstawie przedstawionych dokumentów i przesłuchaniu pozwanego. Sąd pominął twierdzenia pozwanego w zasadniczej części, bo nie pamiętał on ani daty zawarcia umowy, ani wysokości dokonanych spłat.

Sąd Rejonowy zważył , co następuje:

Bezsporne jest w sprawie, że pozwany w dniu 27 kwietnia 2012 roku zawarł z Bankiem (...) S.A. umowę o kredyt w rachunku bieżącym nr (...). Pozwany nie kwestionuje tego faktu, że nie wywiązał się z warunków umowy i powstało zadłużenie.

Zgodnie z art. 509 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść przysługującą mu wierzytelność na osobę trzecią, a z nią wszelkie przysługujące mu prawa, w tym roszczenie o zaległe odsetki. Mając na uwadze treść powołanego przepisu Bank zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, którą objęta została też wierzytelność względem pozwanego. Okoliczność ta wynika z załączonych do pozwu dokumentów.

Dowodem skutecznego nabycia przez powoda dochodzonego roszczenia jest wyciąg z załącznika do umowy, który obejmował wykaz wszystkich nabytych wierzytelności. Elektroniczne zestawienie wierzytelności stanowiło integralną część umowy. W ocenie Sądu legitymacja czynna powoda została wykazana.

Zgodnie z przepisem art. 194 USTAWY O FUNDUSZACH INWESTYCYJNYCH I ZARZĄDZANIU ALTERNATYWNYMI FUNDUSZAMI INWESTYCYJNYMI z dnia 27 maja 2004 r. (Dz.U. Nr 146, poz. 1546 tj. z dnia 7 czerwca 2018 r. Dz.U. z 2018 r. poz. 1355) księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych (ust. 1). Moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym (ust. 2).

W ocenie Sądu strona powodowa wbrew ciążącemu na niej obowiązkowi wynikającemu z treści art. 6 kc i 232 kpc nie udowodniła wysokości dochodzonej należności, a także jej wymagalności. Wśród załączonych dokumentów nie ma bowiem wypowiedzenia umowy, brak także jakiegokolwiek dokumentu z którego wynikałaby kwota spłaconego przez pozwanego kredytu, brak harmonogramu spłat, brak wskazania na sposób i daty naliczania odsetek.

Dane w księgach rachunkowych oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić jedynie dowód tego, że określona wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem konkretnego dłużnika na podstawie zdarzenia opisanego w tych księgach, np. cesji wierzytelności. Nie stanowią jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodami, zgodnie z ciężarem wynikającym z art. 6 KC.

Pozwany kwestionował wysokość wierzytelności.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym uznany musi być za zrównany z dowodem prywatnym w odniesieniu do mocy dowodowej w zakresie istnienia i rozmiaru wierzytelności nim stwierdzonej. Wynika z tego, że nie jest objęty domniemaniem prawdziwości tego, co w nim zaświadczone, gdy idzie o istnienie i rozmiar wierzytelności, w przeciwieństwie do domniemania wiążącego się z dokumentem urzędowym (art. 244 KPC). W odniesieniu do wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym zachodzi w tym zakresie inne domniemanie, ograniczające się do tego, że osoba, która dokument podpisała, złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 kpc). Zatem w zakresie wiarygodności i mocy dowodowej istnienia i rozmiaru wierzytelności wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego podlega tego rodzaju ocenie, która dotyczy innych dowodów, dokonywanej na podstawie art 233 § 1 kpc (tak: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach - V Wydział Cywilny z dnia 26 kwietnia 2018 r. V AGa 130/18 opubl. Legalis).

Reasumując, wobec braku jakichkolwiek dokumentów z których wynikałaby wysokość dochodzonej należności, wobec braku jakiegokolwiek dokumentu z którego wynikałaby sposób naliczenia odsetek, Sąd uznał roszczenie jako nieudowodnione co do wysokości i orzekł jak w sentencji.